

dle rozdělovníku

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 2391729/2023

Sp. zn.:

S-MHMP 1028418/2023/STR

Vyřizuje/tel.:

Mgr. Simona Hebron

236 00 4785

Počet listů/příloh: 5/0

Datum:

21.11.2023

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu, jako odvolací správní orgán, příslušný dle § 81 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odvolání, které podala

EUROPLAKAT spol. s r. o., IČO 40614832, Rohanské nábřeží 678/25, 186 00 Praha 8 – Karlín (dále též „odvolatelka“), kterou zastupuje JUDr. Petr Pýcha, advokát, IČO 66209102, Žatecká 41/4, 110 00 Praha 1 – Staré Město proti rozhodnutí, které vydal k žádosti odvolatelky Úřad městské části Praha 16, odbor výstavby, dopravy a životního prostředí (dále též „stavební úřad“) **pod č. j. 06883/2023/OVDŽP, spis. zn. 01548/2023/OVDŽP/Po ze dne 29.3.2023**, jehož předmětem je zamítnutí změny v užívání dočasné stavby pro reklamu „**1 ks reklamní zařízení oboustranné o velikosti 5,1 x 2,4 m Praha-Lahovice, při komunikaci Strakonická**“ na pozemcích parc. č. 222 a 549/11 v katastrálním území Lahovice, spočívající v prodloužení doby trvání do 30.12.2028,

rozhodl dle § 90 odst. 5 správního řádu takto:

Odvolání, které podala EUROPLAKAT spol. s r. o., se zamítá a rozhodnutí č. j. 06883/2023/OVDŽP, spis. zn. 01548/2023/OVDŽP/Po ze dne 29.3.2023 se potvrzuje.

Účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu, na něž se vztahuje rozhodnutí správního orgánu:

EUROPLAKAT spol. s r. o., IČO 40614832, Rohanské nábřeží 678/25, 186 00 Praha 8 – Karlín.

Odůvodnění:

Stavební úřad vydal dne 29.3.2023 pod č. j. 06883/2023/OVDŽP, spis. zn. 01548/2023/OVDŽP/Po dle ustanovení § 51 odst. 3 správního řádu rozhodnutí, kterým zamítl změnu v užívání výše uvedené stavby, spočívající v prodloužení doby trvání do 31.12.2028. Proti tomuto rozhodnutí odvolatelka podala v zákonné lhůtě odvolání, k jehož obsahu se odbor stavebního řádu MHMP vyjádří dále v odůvodnění tohoto rozhodnutí o odvolání.

Stavební úřad podle § 86 odst. 2 správního řádu zaslal stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzval je, aby se k němu vyjádřili. Ve stanovené lhůtě se k odvolání vyjádřil Magistrát hlavního města Prahy, odbor hospodaření s majetkem, který k dané věci uvedl, že eviduje nájemní smlouvu č. NAP/58/04/018218/2010 ze dne 21.9.2010 uzavřenou s odvolatelkou na pozemek parc. č. 222 v katastrálním území Lahovice.

Vzhledem k tomu, že stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu rozhodnutí podle § 87 správního řádu, předal spis odvolacímu správnímu orgánu.

Odvolací správní orgán po ověření, že odvolání bylo podáno účastníkem řízení, následně zkoumal, zda bylo odvolání podáno v zákonem stanovené lhůtě. Dle ustanovení § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Lhůta je zachována, pokud je odvolání podáno ve lhůtě k poštovní přepravě. Z obsahu spisu vyplývá, že rozhodnutí bylo doručeno odvolatelce prostřednictvím datové schránky dne 30.3.2023, odvolání bylo podáno dne 11.4.2023. Jde tedy o přípustné a včasné odvolání.

Dle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost přezkoumává v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. V souladu s ustanovením § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.

Po prostudování předloženého spisu dospěl odvolací správní orgán k závěru, že odvolání EUROPLAKAT spol. s r. o. není pro zrušení napadeného rozhodnutí důvodné. Vycházel při tom z následujících skutečností a úvah:

Ze spisového materiálu vyplývá, že předmětem žádosti je neosvětlená, nepohyblivá, nereflexní a oboustranná stavba pro reklamu o velikosti 5,1 x 2,4 m, umístěná vpravo ve směru jízdy z centra při komunikaci Strakonická ve vzdálenosti cca 76 m za odbočkou do ulice Výpadová. Souřadnice středu stavby v systému S-JTSK jsou cca $y = 745\ 940$ a $x = 1\ 052\ 969$. Nosná konstrukce stavby se nachází na pozemku parc. č. 222 a svislý průměr reklamní plochy zasahuje na pozemek parc. č. 549/11, oba v katastrálním území Lahovice.

Stavba pro reklamu byla povolena rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 12.10.2006, č. j. OV-011337/06/HP P-222/Lahovice na dobu určitou do 1.4.2010. Následně byl dne 21.04.2010 dle § 127 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu

(stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů akceptován souhlas s prodloužením doby trvání do 31.03.2015.

Dne 09.01.2023 stavební úřad oznámil opatřením č. j. 00709/2023/OVDŽP, sp. zn. 00707/2023/OVDŽP/Po zahájení řízení o odstranění stavby a současně vlastníka poučil o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o změnu v užívání dočasné stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání. Dne 20.01.2023 odvolatelka předložila stavebnímu úřadu žádost o povolení změny v užívání doby trvání do 31.12.2028. Usnesením č. j. 04181/2023/OVDŽP ze dne 22.02.2023 stavební úřad rozhodl, že oznámenou změnu v užívání projedná v řízení a oznámil opatřením ze dne 22.2.2023 č. j. 04243/2023/OVDŽP zahájení řízení o změně v užívání stavby známým účastníkům a dotčeným orgánům. Současně upustil od ústního jednání a poskytl lhůtu 10 dnů od doručení tohoto oznámení, ve které mohli účastníci řízení uplatnit své námítky a dotčené orgány svá stanoviska. Téhož dne 22.02.2023 stavební úřad přerušil usnesením č. j. 04223/2023/OVDŽP, sp. zn. 00707/2023/OVDŽP/Po řízení o odstranění stavby. Dne 27.2.2023 obdržel stavební úřad od Magistrátu hlavního města Prahy, odboru hospodaření s majetkem, sdělení č. j. MHMP 424164/2023, sp. zn. S-MHMP 4000143/2023 ze dne 27.2.2023, že s odvolatelkou má hlavní město Praha uzavřenou platnou nájemní smlouvu na předmětný pozemek za účelem umístění reklamního zařízení. Toto sdělení bylo doručeno rovněž odvolatelce. Dne 29.3. 2023 bylo stavebním úřadem vydáno odvoláním napadené rozhodnutí.

Dne 15.05.2023 pod č. j. 10003/2023/OVDŽP odvolatelka doplnila své odvolání o stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí, č. j. MHMP 915502/2023 ze dne 2.5.2023.

K odvolání EUROPLAKAT spol. s r. o. (námítky jsou uvedeny ve zkrácené podobě kurzívou):

1. V usnesení ze dne 22. 2. 2023 o projednání změny v užívání stavby v řízení prvoinstanční orgán nijak nespécifikoval, v čem spatřuje neúplnost oznámení odvolatele, ani z jakého důvodu změna v užívání stavby nespĺňuje podmínky pro vydání souhlasu se změnou v užívání stavby. Rovněž odvolatele nevyzval k doplnění oznámení o další podklady, nesdělil odvolateli, že již ukončil obstarávání podkladů rozhodnutí a nedal odvolateli možnost se k těmto podkladům před vydáním rozhodnutí vyjádřit. Skutečnost, že všechny podklady rozhodnutí byly prvoinstančním orgánem shromážděny a prvoinstanční orgán vydá rozhodnutí ve věci z žádného usnesení či opatření doručného prvoinstančním orgánem odvolateli nevyplývá.

Odvolací správní orgán uvádí, že dle § 127 odst. 4 stavebního zákona, *pokud je pro posouzení změny v užívání stavby nezbytné doplnění dalších podkladů, vyzve k tomu stavební úřad oznamovatele.* Stavební úřad rozhodl usnesením ze dne 22.2.2023 o projednání změny v užívání stavby v řízení, neboť došel k závěru, že oznámení není úplné a změna v užívání nespĺňuje podmínky pro vydání souhlasu se změnou v užívání stavby. Odvolatelka nebyla písemně vyzvána k doplnění podkladů žádosti, přestože stavební úřad usoudil, že podaná žádost není úplná, jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí (str. 4, druhý odstavec). Stavební úřad nepožadoval její doplnění z důvodu hospodárnosti řízení a v souladu s ustanovením § 6 správního řádu,

neboť věděl, že ani po jejím doplnění by nebylo možné rozhodnout jinak než žádost zamítnout. Dle ustanovení § 6 odst. 2 věty první správního řádu totiž *správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje*. Odvolací správní orgán konstatuje, že stavební úřad nijak nepochybil, když za situace, kdy na základě dodaných podkladů k žádosti úřad shledal důvody, které nedovolují vydání povolení, a tedy nevydal souhlas a současně vedl řízení o projednání změny v užívání stavby, neboť zamítnutí žádosti je možné pouze v řízení. Stavební úřad měl dostatek podkladů pro rozhodnutí a nepotřeboval odvolatelku vyzývat k doplnění žádosti. Naopak by jí tímto postupem zbytečně v rozporu s § 6 odst. 2 správního řádu zatěžoval.

K námitce týkající se absence možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, odvolací správní orgán konstatuje, že dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu *musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí*. Taková povinnost správního orgánu vůči účastníkům řízení musí být dodržena, nacházejí-li se ve spise nějaké nové podklady. V projednávané věci však žádný takový nový podklad nebyl, takže nebylo nutné vydávat seznámení s podklady rozhodnutí a „opomenutý“ postup dle výše uvedeného § 36 odst. 3 správního řádu není vadou, která by způsobovala nezákonnost rozhodnutí, když nebylo žádnému účastníku řízení odepřeno či zkráceno žádné právo. Rovněž v oznámení o zahájení řízení o změně užívání stavby ze dne 22.2.2023 stavební úřad uvedl, že účastníci řízení mohou nahlížet do podkladů rozhodnutí, přičemž uvedl úřední dny i hodiny stavebního úřadu, a v poučení téže písemnosti uvedl, že účastníci se mohou před vydáním rozhodnutí vyjádřit k podkladům rozhodnutí, popřípadě navrhnout jeho doplnění. Z uvedeného tedy vyplývá, že de facto k opomenutí postupu dle § 36 odst. 3 správního řádu ani nedošlo, když bylo poučení o této možnosti účastníků řízení vtěleno do oznámení o zahájení řízení a bylo v něm též uvedeno, kdy a kde lze této možnosti využít. **Nedůvodná námitka.**

2. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí prvoinstančního orgánu, důvodem pro vydání zamítavého rozhodnutí, je závěr prvoinstančního orgánu, že je záměr odvolatele v rozporu s územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy. S tímto odvolatel zásadně nesouhlasí, a považuje za zcela absurdní, když sám prvoinstanční orgán v napadeném rozhodnutí sice široce rozvádí, že územní plán s otázkou umístování staveb pro reklamu nijak nepracuje, stavby pro reklamu ani reklamní zařízení nejsou zahrnuty mezi vyjmenovaná funkční využití, a přitom hned vzápětí rozpor s územním plánem považuje za překážku pro povolení změny v užívání. Takovou argumentaci považuje odvolatel za zcela účelovou a je přesvědčen, že v řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, porušil prvoinstanční orgán hned několik základních povinností a zásad správního řízení.

Odvolatel je přesvědčen, že prvoinstanční orgán porušil svou poučovací povinnost vtělenou do § 4 odst. 2 správního řádu, když odvolateli v usnesení o projednání změny v užívání stavby v řízení neposkytl přiměřené poučení o jeho právech a povinnostech, nijak odvolatele neinformoval o tom, v čem spatřuje neúplnost oznámení odvolatele, ani z jakého důvodu změna v užívání stavby nesplňuje podmínky pro vydání souhlasu se změnou v užívání stavby tak, aby odvolatel mohl účinně uplatnit svoje práva. Současně prvoinstanční orgán dle názoru odvolatele porušil povinnost stanovenou v ust. § 36 správního řádu, když odvolateli nedal před vydáním napadeného rozhodnutí možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, protože ani odvolateli neoznámil, že již všechny podklady potřebné k vydání rozhodnutí shromáždil.

Z ustálené judikatury však vyplývá, že účastník řízení si sám nemůže učinit relevantní úsudek o tom, kdy je shromažďování podkladů pro rozhodnutí ukončeno. Proto je nezbytným předpokladem realizace jeho procesních práv (konkrétně práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí) úkon správního orgánu obsahující informaci o tom, že shromažďování podkladů pro rozhodnutí již bylo ukončeno nebo k určitému okamžiku ukončeno bude.

Odvolatel v neposlední řadě odkazuje na zásadu legitimního očekávání vyjádřenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, dle které má správní orgán dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly neodůvodněné rozdíly. Vzhledem k tomu, že dotčená stavba pro reklamu se na místě nachází dlouhodobě, ke změně v užívání stavby se opakovaně vyjadřovaly dotčené orgány, včetně odboru životního prostředí Magistrátu hlavního města Prahy, který dne 16. 7. 2014 vydal ve věci předmětné stavby pro reklamu závazné stanovisko a vyjádření sp. zn. S-MHMP-0979491/2014/1/OZP/VI, ve kterém mimo jiné konstatuje, že předmětná stavba pro reklamu je umístěna při více proudové komunikaci a poblíže mostu přes řeku. Souhlasně se opakovaně vyjádřil i správce povodí, příslušný vodoprávní úřad a rozhodnutí o povolení umístění stavby pro reklamu v ochranném pásmu silnice I. třídy opakovaně vydal i tehdejší odbor dopravních agend Magistrátu hlavního města Prahy.

Dle ustanovení § 126 odst. 3 stavebního zákona změna v užívání stavby musí být v souladu s územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, s obecnými požadavky na výstavbu, s veřejnými zájmy chráněnými tímto zákonem a se zvláštními právními předpisy.

Odvolací správní orgán konstatuje, že výrok stavebního úřadu, že jelikož se jedná o prodloužení doby trvání stávající dočasné stavby pro reklamu a vzhledem k tomu, že navrhovaný záměr nevyvolává změnu v území dle § 96b stavebního zákona, orgán územního plánování závazné stanovisko ke stavebnímu záměru v tomto případě nevydává, lze potvrdit. Posoudit soulad navrhované stavby s územním plánem je povinností stavebního úřadu. Posouzení orgánem územního plánování v tomto případě není nutné.

*Co se týče souladu záměru s požadavky územního plánování odvolací správní orgán uvádí, že při přezkoumávání souladu s platným územním plánem a jeho regulativy, odvolací správní orgán ověřil, že se posuzovaná stavba nachází v dotčeném území na mnohofunkční ploše IZ – izolační zeleň, jejíž hlavním využitím je dle regulativů funkčního a prostorového uspořádání územního plánu hlavního města Prahy (vyhláška č. 32/1999 Sb. hl. m. Prahy, o závazné části územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy) v relevantním znění *zeleň s ochrannou funkcí, oddělující plochy technické a dopravní infrastruktury od jiných ploch, funkčním využitím výsadby dřevin a travní porosty a doplňkovým funkčním využitím drobné vodní plochy, cyklistické stezky, jezdecké stezky, pěší komunikace a prostory, nezbytná plošná zařízení a liniová vedení technického vybavení.**

Z výše uvedeného vyplývá, že stavby pro reklamu a reklamní zařízení nejsou zahrnuty mezi vyjmenovaná funkční využití, která pro regulaci v jednotlivých funkčních plochách užívá územní plán. Neurčuje-li závazně územní plán, zda stavbu pro reklamu lze umístit do konkrétní funkční plochy, je nutno umístění takové stavby posoudit z hlediska platných funkčních regulativů územního plánu, jež stanoví funkční využití ploch. Z toho vyplývá,

že funkční plochu IZ, která není součástí celoměstského systému zeleně, územní plán umístění stavby nebo zařízení pro reklamu nevyklučuje. Nesmí však být narušena nebo omezena hlavní funkce plochy IZ – izolační zeleně, a to existence zeleně.

Z uvedeného rovněž vyplývá, že při rozhodování o umístování staveb pro reklamu do funkční plochy IZ – izolační zeleň je nutno vždy přihlížet ke konkrétním okolnostem posuzované věci. Pokud odvolatelka žádá o prodloužení doby užívání již umístěné stavby před několika lety, musí počítat s možnou změnou místních poměrů, které lze s ohledem na stěžejní prvek ve funkčních plochách IZ – izolační zeleň, tedy zeleň s ochrannou funkcí, po určité době předpokládat. Důvodem neprodloužení doby užívání může být změna poměrů v dané lokalitě, což přímo vyplývá z rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 10 A 37/2017-49 ze dne 19.11.2019, kde je uvedeno, že *změna poměrů v území, spočívající ve změně stavu zeleně (s níž je spojena potřeba péče o tuto zeleň), je přitom relevantním důvodem pro to, aby žádosti o změnu územního rozhodnutí vyhověno nebylo.*

Odvolatelka poukazuje na to, že při rozhodování stavební úřad pouze sledoval popis přípustných staveb, resp. funkce daného území dle územního plánu. Dle odvolatelčina doplněného stanoviska odboru ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy č. j. MHMP 915502/2023 z 2.5.2023 bodu 5) je záměr navržen do urbanizovaného prostředí, které nemá charakteristický reliéf a nelze v něm identifikovat přírodní, kulturní a historické hodnoty. K tomu odvolací správní orgán uvádí, že aby mohla být stavba umístěna do funkční plochy IZ dle územního plánu, případně aby v tomto případě byla již umístěné stavbě prodloužena doba trvání stávající dočasné stavby, měly by být splněny základní podmínky v souladu s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 10 A 37/2017-49 ze dne 19.11.2019. Těmito podmínkami jsou:

a) zda existence stavby nebude bránit, či omezovat hlavní využití funkční plochy

Hlavní funkcí plochy IZ – izolační zeleň je funkce ochranná, tedy slouží k oddělení ploch technické a dopravní infrastruktury. Tudíž se dá předpokládat, že umístěná masivní konstrukce reklamy by významným způsobem narušovala rozvoj zeleně, protože tato zeleň v tomto konkrétním území plní hlavně oddělovací funkci.

b) posouzení konkrétních místních poměrů

Stavební úřad v rozhodnutí uvedl: *„V tomto konkrétním případě plocha izolační zeleně odděluje velmi frekventovanou komunikaci Strakonická od plochy S02,3 - golfová hřiště, částečně urbanizované rekreační plochy a plochy ZMK - zeleň městská a krajinná. Stavba pro reklamu znehodnocuje prostředí, které by mělo být danou funkcí izolační zeleně zlepšováno a kultivováno.“*

c) zda lze tento typ stavby v dané lokalitě i nadále akceptovat, a to s ohledem na její vlivy na okolní zeleň

K tomuto bodu stavební úřad uvedl: *„Masivní ocelová konstrukce stavby pro reklamu zabírá prostor pro vegetaci, stíní, čímž negativně ovlivňuje rozvoj zeleně, a pro svou existenci vyžaduje, aby prostor mezi stavbou a komunikací byl udržován bez dřevin či křovin, které by bránily ve výhledu na reklamní sdělení a rozpor s hlavním funkčním využitím je tedy evidentní.“*

Ve světle výše uvedeného rozsudku ve věci umístování reklamních staveb do území funkce IZ lze shrnout, že *jako správnou správní praxi lze aprobovat takový postup stavebního úřadu, který*

při posouzení změny spočívající v prodloužení doby umístění stavby pro reklamu přihlíží taktě k tomu, zda tato stavba může omezit či narušit hlavní funkční využití plochy v níž se nachází. Změna poměrů v území, spočívající ve změně stavu zeleně (se kterou je spojena potřeba péče o tuto zeleň) je přitom relevantním důvodem pro to, aby žádosti o změnu územního rozhodnutí vyhověno nebylo. Odvolací správní orgán uvádí, že výše uvedené podmínky splněny nejsou a že tento závěr Městského soudu v Praze je zcela příléhavý na nyní projednávanou věc.

Závěrem lze poukázat na to, že umisťování staveb reklamních ploch do ploch IZ – izolované zeleně v souladu s územním plánem vždy závisí na posouzení každého konkrétního případu, podmínek v daném území, posouzení hodnoty zeleně, možnosti její údržby (okolo umístění masivní konstrukce reklamní stavby), které by měl posoudit příslušný stavební úřad. Odvolací správní orgán má za to, že stavební úřad v tomto případě posoudil dostatečně základní podmínky umístění do funkční zóny vycházející z posouzení uvedeného výše, včetně přesného popisu řešeného území a důvodů proč je stavba reklamy nepovolitelná.

I dle výše uvedené judikatury (rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 10 A 37/2017-49) je zřejmé, že umisťování reklamy do plochy IZ je přesně dané konkrétními podmínkami na daném místě, a to že územní plán obecně nezakazuje umístění do této funkční plochy, neznamená automatické povolení umístění, ale je třeba posoudit každý případ zvlášť. V tomto případě došel odvolací správní orgán k závěru, že tato umístěná reklama, sice schválená rozhodnutím v roce 2006 za určitých vegetačních podmínek, které se však za 17 let změnily (zeleň se rozrostla), je v tomto případě nežádoucí již z důvodu, že by v budoucnu vyžadovala regulaci přilehlých stromů, aby byla splněna hlavní náplň reklamního zařízení, tedy zobrazování reklamy.

Další překážkou povolení stavby reklamy je její nesoulad s umístěním v záplavovém území kategorie C – průtočná. V záplavovém území průtočném (C) na Vltavě a Berounce platí: *Nesmí se umisťovat stavby ani dočasné s výjimkou staveb sloužících k údržbě vodních ploch nebo k provozním účelům správce vodních toků a ploch, stavby objektů a zařízení, jejichž provoz a využití jsou vázány na vodní plochy (jezy, vodní elektrárny, plavební komory, odběrné objekty apod.), a staveb systému protipovodňové ochrany. Podmíněně lze umístit stavby přístavů, zařízení sloužících vodní dopravě, liniové stavby (komunikace, inženýrské sítě) a nezbytné doplňkové stavby pro zajištění provozu sportovišť, rekreačních ploch, ZOO a krátkodobé deponie materiálu určeného k přímé nakládce na loď a na návažnou dopravu.*

Nejvyšší správní soud pak při tom ve svém rozsudku ze dne 30.7.2020 č. j. 6 As 276/2019-48, kterým zamítl kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze, dokonce uvedl, že: *„Nejvyšší správní soud dospěl ve shodě se stavebním úřadem, resp. žalovaným a městským soudem k závěru, že stavba pro reklamu (billboard) neodpovídá přípustným funkčním využitím monofunkční plochy IZ – izolační zeleň. Není vůbec podstatné, zda se oproti roku 2012, kdy byla stavba umístěna, zeleň v jejím okolí údajně rozrostla nebo zda se tam nějaká (případně jaká) zeleň vůbec nachází – skutkové zjištění aktuálního stavu dané plochy nebylo pro posouzení věci relevantní, neboť smyslem územního plánu je stanovit předpoklady využití území do budoucna. Stavba pro reklamu je v rozporu s funkčním využitím plochy izolační zeleně in abstracto, resp. z povahy věci. S vymezeným funkčním využitím plochy izolační zeleně stavba pro reklamu vskutku nijak nesouvisí (ve smyslu oddílu 16 odst. 16 regulativů), naopak je omezuje – není pochyb o tom, že pro plnění reklamní funkce je nezbytné, aby žádná vzrostlá zeleň viditelnosti stavby nebránila, stejně tak obsluha billboardu vyžaduje*

udržování volného přístupu k ní. Stavba pro reklamu nijak nesouvisí ani s doplňkovými funkčními využitími, která zahrnují drobné vodní plochy, cyklistické stezky, jezdecké stezky, pěší komunikace a prostory, nezbytná plošná zařízení a liniová vedení technického vybavení. Z oddílu 16 odst. 2 regulativů navíc vyplývá, že doplňková funkční využití jsou samostatně nezobrazitelné nezbytné funkce prorůstající všemi typy funkčních ploch a tvořící jejich doplněk, nezbytný pro fungování území. Ani tuto definici stavba pro reklamu nenaplní.“

Dále v této námitce odvolatelka poukazuje na porušení poučovací povinnosti stavebním úřadem dle § 4 odst. 2 správního řádu a na porušení povinnosti stanovené v ustanovení § 36 správního řádu o možnosti účastníků vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Odvolací správní orgán konstatuje, že v postupu stavebního úřadu neshledal pochybení v poučovací povinnosti dle § 4 odst. 2 správního řádu ani v povinnosti stanovené § 36 odst. 3 správního řádu, ke které se odvolací správní orgán vyjádřil blíže při vypořádání odvolací námítky č. 1.

Dále odvolatelka odkazuje na zásadu legitimního očekávání a na kladné závazné stanovisko a vyjádření odboru životního prostředí Magistrátu hlavního města Prahy, ze dne 16. 7. 2014, sp. zn. S-MHMP-0979491/2014/1/OZP/VI a na souhlasná vyjádření správce povodí, příslušného vodoprávního úřadu, jakož i odboru dopravních agend Magistrátu hlavního města Prahy. K tomu odvolací správní orgán uvádí, že nelze hovořit o legitimním očekávání, že souhlas s umístěním stavby bude pokračovat, neboť šlo od počátku o stavbu dočasnou s přesně vymezenou dobou jeho trvání souhlasu. Ke stanoviskům a vyjádřením pak odvolací správní orgán uvádí, že byla doložena k řízení o povolení reklamy z 12.10.2006, tudíž je jejich obsah v tomto řízení bezpředmětný. Přes to lze uvést, jak sama odvolatelka citovala, že již ve výše uvedeném závazném stanovisku z roku 2014 se odkazuje a závěr se odůvodňuje s ohledem *na současný stav území*. Jediné platné stanovisko bylo odvolatelkou k nyní projednávanému řízení doloženo 15.5.2023, a to stanovisko odboru ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy č. j. MHMP 915502/2023 z 2.5.2023, který uvedl, že posoudil dokumentaci a že záměr nevyžaduje vydání závazného stanoviska tohoto odboru jako orgánu ochrany přírody pro umístění a provedení stavby. Ani toto stanovisko nemůže nikterak změnit či ovlivnit výsledek projednávané věci. **Nedůvodná námitka.**

3. Rozhodnutí trpí zásadní právní vadou, neboť rozhodnutí je odůvodněno výlučně úvahou prvoinstančního orgánu o obecné nepřipustnosti umístění staveb pro reklamu prakticky kdekoli na území hlavního města Prahy, jestliže se jedná o umístění v území, které územní plán vymezuje jako „IZ - izolační zeleň“. Za odpovídající odvodnění nelze považovat v rozhodnutí uváděné úvahy prvoinstančního orgánu, kde při posuzování kompatibility předmětné stavby s příslušným funkčním využitím území dle územního plánu prvoinstanční orgán pouze sledoval popis přípustných staveb, resp. funkce daného území dle územního plánu (ve kterém se však nikde a nijak nezmiňuje jakákoliv funkce reklamní, informační nebo obdobná u jakéhokoliv území). Stanovisko, že vyhodnocená „reklamní“ funkce předmětné stavby je nekompatibilní s hlavní funkcí území - tj. funkcí „ochrannou“, je stále jakéhokoliv odpovídajícího a podloženého odůvodnění. Jestliže prvoinstanční orgán za prioritní funkci využití území poděl více proudové komunikace, kterou sám označuje za velmi frekventovanou, považuje výsadbu dřevin a travních porostů a další zmíněné přípustné využití, a dovozuje, že tato funkce je umístěním dotčené stavby omezena a ohrožena, pak je třeba zdůraznit, že takto koncipovaný

důvod vychází pouze z volné úvahy prvoinstančního orgánu, bez opory v jakémkoliv dokazování. Takováto volná úvaha zdaleka překračuje možnosti diskreční pravomoci správního orgánu (je třeba znovu zdůraznit, že příslušný dotčený orgán státní správy ani další shora zmíněné orgány neměly dříve v tomto směru proti záměru žadatele námitek), a pokud k tomuto vedl snad prvoinstanční orgán samostatně jakékoliv šetření a dokazování, pak záznam o tom není součástí správního spisu, resp. nebyla odvolateli dána možnost se s takovýmito podklady pro vydání rozhodnutí náležitě v souladu se správním řádem seznámit a navrhnout případně důkazy ke zpochybnění takového závěru. Dlužno dodat, že dle přesvědčení odvolatele ve skutečnosti předmětná stavba nijak neomezuje plnohodnotné využití území k jeho skutečné ochranné funkci a omezení vznikající pro výsadbu dřevin a travních porostů s argumentem, že zabírá prostor pro vegetaci, stíny, čímž negativně ovlivňuje rozvoj zeleně atd., je objektivně zcela zanedbatelné.

Odvolací správní orgán k části námitky týkající se umístování staveb pro reklamu odkazuje na vypořádání odvolací námitky č. 2. K poslední části námitky týkající se tvrzení, že stavební úřad neprovedl jakékoliv šetření a dokazování a pokud ano, pak záznam o tom není součástí správního spisu, resp. nebyla odvolatelce dána možnost se s takovýmito podklady pro vydání rozhodnutí náležitě v souladu se správním řádem seznámit a navrhnout případně důkazy ke zpochybnění takového závěru, odvolací správní orgán uvádí, že v oznámení o zahájení řízení o změně užívání stavby ze dne 22.2.2023 je stavebním úřadem uvedeno, že bylo upuštěno od ústního jednání. Ve spise se nenachází ničeho, s čím by nebyla odvolatelka seznámena. Dále odvolací správní orgán konstatuje, že v souladu s ustanovením § 126 a 127 stavebního zákona o změně v užívání stavby není ohledání na místě ani ústní jednání povinné. **Nedůvodná námitka.**

4. Dle názoru odvolatele je zcela nepřijatelný stav, kdy napadené rozhodnutí neobsahuje žádný konkrétní přezkoumatelný důvod pro zamítnutí žádosti o změnu v užívání stavby postupem dle § 51 odst. 3 správního řádu, tj. způsobem kdy správní orgán v důsledku zjištění existence skutečnosti objektivně znemožňující vyhovění žádosti může odmítnout se dále žádostí zabývat a meritorně o žádosti rozhodnout.

Dle ustanovení § 51 odst. 3 správního řádu *je-li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.* Odvolací správní orgán uvádí, že stavební úřad v souladu s citovaným ustanovením správního řádu neprováděl další dokazování ani nevyzýval odvolatelku k doplnění žádosti, resp. k odstranění nedostatků žádosti, neboť prostudováním žádosti a souvisejících faktorů, ovlivňujících způsob vedení řízení a potencionální možný výsledek řízení, měl stav věci dle § 3 správního řádu za dostatečně zjištěný a mohl tak uplatnit postup dle § 51 odst. 3 správního řádu. Též v souladu s ustanovením § 6 odst. 2 věty první správního řádu, jak již výše uvedeno, není žádoucí, aby správní orgán zatěžoval dotčené osoby a aby jim vznikaly zbytečné náklady. Stavební úřad tak nikoliv chybně vyhodnotil, že v tomto konkrétním případě lze postupovat a rozhodnout dle § 51 odst. 3 správního řádu. **Nedůvodná námitka.**

5. Odvolatel je přesvědčen, že řádně splnil veškeré podmínky pro vydání souhlasu se změnou v užívání dotčené stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání. Jestliže měl prvoinstanční

orgán za to, že je třeba doložit případně jakékoli další doklady k žádosti odvolatele, pak mu k tomu nedůvodně nedal žádnou možnost.

Odvolací správní orgán opětovně uvádí, že v případě, kdy je zřejmé, že žádné doplnění podkladů žádosti nezmění ničeho na výsledku rozhodnutí správního orgánu, není nutné bezvýjimečně doplnění podkladů požadovat. Dále se odkazuje na vypořádání odvolací námitky č. 1. **Nedůvodná námitka.**

Protože odvolací správní orgán neshledal důvod pro postup podle § 90 odst. 1 až 4 správního řádu, odvolání zamítl a rozhodnutí potvrdil.

Poučení o odvolání:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Markéta Vacínová
ředitelka odboru
podepsáno elektronicky

Obdrží:

I. účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu a odvolatelka, doporučeně, fyz. os. do vl. rukou

1. JUDr. Petr Pýcha, advokát, IDDS: nmgid7

sídlo: Žatecká č.p. 41/4, 110 00 Praha 1-Staré Město

zastoupení pro: EUROPLAKAT spol. s r. o., Rohanské nábřeží 678/25, Praha 8-Karlín,
186 00 Praha 86

II. ostatní

2. Úřad městské části Praha 16, odbor výstavby, dopravy a životního prostředí, IDDS: ntsbt5z

sídlo: Václava Balého č.p. 23/3, Praha 5-Radotín, 153 00 Praha 512 + spis

III. na vědomí

3. HLAVNÍ MĚSTO PRAHA, zast. Magistrátem hl. m. Prahy, odborem hospodaření s majetkem, Mariánské náměstí č. p. 2/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město

4. MHMP STR - spis